

פרק מא

[פרשת מקץ] א וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַת־יָמַי וּפְרָעָה חָלַם וְהֵנָּה עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר: ב וְהֵנָּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעַת פָּרוֹת יָפוֹת מִרְאָה וּבְרִיאַת בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בְּאָחוּ: ג וְהֵנָּה שִׁבְעַת פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רָעוֹת מִרְאָה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמִדְנָה אֶצְלֵהֶן עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר: ד וַתֹּאכְלֶנָּה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמִּרְאָה וְדַקּוֹת הַבָּשָׂר אֶת שִׁבְעַת הַפָּרוֹת יָפוֹת הַמִּרְאָה וְהַבְּרִיאַת וַיִּיקֶץ פְּרָעָה: ה וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֶם שְׁנֵית וְהֵנָּה | שִׁבְעַת שִׁבְלִים עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאֹת וְטֹבוֹת: ו וְהֵנָּה שִׁבְעַת שִׁבְלִים וְדַקּוֹת וְשָׂדוּפֹת קָדָיִם צְמֻחוֹת אַחֲרֵיהֶן: ז וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבְלִים הַדַּקּוֹת אֶת שִׁבְעַת הַשִּׁבְלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּיקֶץ פְּרָעָה וְהֵנָּה חָלוּם: ח וַיְהִי בַבֶּקֶר וַתִּפְעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חַכְמָיָהּ וַיִּסְפֹּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת־חֲלָמוֹ וְאִין־פּוֹתֵר אוֹתָם לַפְּרָעָה: ט וַיְדַבֵּר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאִי אֲנִי מְזַכֵּיר הַיּוֹם: י פְּרָעָה קָצָף עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אוֹתִי בְּמִשְׁמֵר בַּיִת שֵׁר הַטְּבָחִים אוֹתִי וְאֶת שֵׁר הָאֲפִים: יא וַנַּחֲלֵמָה חָלוּם בְּלִילָהּ אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפַתְרוֹן חֲלָמוֹ: יב וְשֵׁם

אֲתָנוּ נָעַר עֲבָרֵי עֶבֶד לְשָׂר הַטְּבָחִים
וְנִסְפָּר-לוֹ וַיִּפְתֹּר-לָנוּ אֶת-חַלְמוֹתֵינוּ אִישׁ
בְּחַלְמוֹ פִּתְרָה: יג וַיְהִי כִּאֲשֶׁר פָּתַר-לָנוּ כֵּן
הָיָה אֵתִי הִשִּׁיב עַל-כַּנִּי וְאֹתוֹ תָּלָה:
יד וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת-יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ
מִן-הַבּוֹר וַיַּגְלַח וַיַּחַלֵּף שְׂמֹלֹתָיו וַיָּבֵא
אֶל-פְּרָעָה: